

Flere amerikanske marinesoldater på vej til Norge

13. juni, 2018 – USA vil sende yderligere 300 marinesoldater til Norge. Flådekommandør gen. Robert B. Neller sagde i går på U.S. Naval War College i Newport, Rhode Island, at korpset netop tirsdag havde modtaget godkendelse af de yderligere marinesoldater i Norge, rapporterer *Marine Corps Times*. Der er i øjeblikket 330 marinesoldater, som opererer på rotationsbasis fra en base i nærheden af Trondheim. De yderligere marinesoldater skal operere langt nærmere ved Norges grænse til Rusland i det Høje Nord.

Samtidig anmoder den norske regering faktisk om at fordoble antallet af marinesoldater til 700 frem til 2019, og de kæmper for at overbevise nordmændene og andre om, at dette ikke betyder, at der nu bliver permanente amerikanske baser i landet. »Der er ingen amerikanske baser på norsk jord«, sagde udenrigsminister Ine Marie Eriksen Søreide og tilføjede, at beslutningen havde bred, parlamentarisk opbakning. Sputnik News rapporterer imidlertid, at der blandt oppositionspartier er bekymring over, at tilstedeværelsen af amerikanske tropper i Norge vil øge spændingerne med Rusland.

Der er foreløbig ikke observeret nogen officiel reaktion fra Moskva, men viceudenrigsminister Alexander Grushko advarede, i et svar til en reporters spørgsmål i dag i Moskva, om, at, uanset, hvad NATO gør på sin østflanke, så er Rusland parat til at træffe modforholdsregler. »Vi gå frem ud fra den kendsgerning, at dette er en betydelig forværring af den militære sikkerhed i Europa. Fra vores side vil vi træffe alle militære og tekniske forholdsregler, som på pålidelig vis garanterer vores sikkerhed og vores forsvarsevne«, understregede han, rapporteret af TASS. »Der kan ikke være

nogen tvivlsspørgsmål på dette punkt. Jeg er overbevist om, at NATO udmærket forstår, at vi holder nøje øje med alliancens militære udvikling«, sagde Grushko.

Foto: Amerikanske marinesoldater træner for at forberede sig til militærøvelsen Joint Viking, i Porsangmoen, Norge, 1. marts, 2017. (US Marine Corps photo by Sgt Patricia A. Morris)

Ambitiøse finske initiativer vil opkoble den arktiske jernbane til Tyskland

26. marts, 2018 – Den finske regering annoncerede den 9. marts sin beslutning om at planlægge en arktisk jernbanelinje til Norges mest østlige beliggende by, Kirkenes, ved Barentshavet. Denne beslutning har afgjort denne jernbanelinjes rute, som flere norske havne og den russiske havn Murmansk har konkurreret om. Ruten fra Kirkenes vil åbne for adgang til et potentielt meget rigt område for minedrift i det nordlige Finland. Den vil løbe til Rovaniemi, der via jernbane er forbundet til resten af Finland. Jernbanen vil bringe hele Finland og Sverige i kontakt med den nordlige sejlroute, såvel som med de enorme energiprojekter i det arktiske område.

Den finske minister for transport og kommunikationer Anne Berner arbejder for en række projekter, der forbinder den nordlige sejlroute, gennem Finland, direkte med Centraleuropa og Tyskland. Hun arbejder aktivt for tunnelprojektet mellem den finske hovedstad, Helsinki, og den estiske hovedstad, Tallinn. Herfra findes projektet Rail Baltica som et af de ni sovende EU-korridorprojekter (TEN-T), der forbinder hele Europa. Minister Berner er meget aktiv med at etablere kontakt

med de relevante institutioner i Norge, Sverige og de Baltiske Stater, såvel som med de hjemlige oprindelige folk i området, hvor den arktiske jernbane (fra det Arktiske Hav) skal løbe. Berner var den finske regerings repræsentant ved Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Finland arbejder også for, at Sverige skaber en Botnisk Korridor i begge lande, på begge sider det Baltiske Hav (Østersøen). Den hesteskoformede jernbanekorridor vil, sammen med Helsinki-Tallinn-tunnelen, Rail Baltica og jernbanenettet i Danmark, Tyskland og Polen, fuldstændiggøre en Baltisk Ring omkring hele det Baltiske Hav.

I en rapport om Arktisk Hav-jernbanen (Arctic Ocean Railway) gøres det klart, at det er planen at arbejde sammen med Kina i hele det arktiske område. Et kapitel med overskriften, »Arktisk Hav-jernbanen er den del af det globale transportsystem« er visionært: »På en bredere skala er Arktisk Hav-jernbanen også forbundet til de førnævnte projekter, dvs., Rail Baltica og Helsinki-Tallinn-tunnelen. Arktisk Hav-jernbanen bør derfor ses som en del af det globale transportsystem ... Arktisk Hav-jernbanen ville forbinde det arktiske område og dets udstrakte naturlige resurser med både Finlands jernbanenet og – via Helsinki-Tallinn-tunnelen og Rail Baltica – med Centraleuropa og hinsides. Arktisk Hav-jernbanen ville give en alternativ rute for finsk eksport og import. En forbindelse til det Arktiske Havs dybe, isfrie havne ville åbne for en forbindelse til Atlanterhavet og Nordøstpassagen og herved på signifikant vis øge Finlands transportkapacitet og forbedre dets logistiske position og tilgængelighed. Takket være disse forbindelser, ville Finlands betydning som en nordeuropæisk transportrute vokse.«

Det Finske Transportagentur udgav sin **Arctic Ocean Railway Report** i år.

Tidligere er betydningen af Arktiske Hav-jernbanen blevet beskrevet i en tale for Schiller Institut-konferencen i

Berlin, 25.-26. februar, 2012 af *EIR*'s Stockholm-korrespondent Ulf Sandmark, »Man in the Arctic – But How?«, udgivet i *EIR*, 6. april, 2012.

Rapport over forundersøgelser til jernbaneforbindelse til den arktiske korridor næsten klar

Torsdag, 1. marts, 2018 – Til EUObserver sagde vicegeneraldirektør i det finske Transportministeriums afdeling for netværk: »Vi udgiver en foreløbig rapport over forundersøgelserne til jernbaneforbindelsen til det Arktiske Hav (Ishavet) inden for få dage.« EIR fra 2. feb., 2018, rapporterede om den norske havn, der ligger længst mod øst, Kirkenes, som er stedet, hvor de nordlige finske regioner søger at forbinde deres finske arktiske jernbaneprojekt.[1] »Denne jernbane ville være forbundet til Julemandens berømte hjemby, Rovaniemi, i Finland mod syd, som nu er de finske jernbaners nordlige endestation. Det arktiske jernbaneprojekt ville åbne en jernbanetransportforbindelse til et stort minedriftsområde i det nordlige Finland og Sverige, hvis produkter herfra kunne udskibes mod nord til den atlantiske og nordlige søvej, i stedet for via det Baltiske Hav (Østersøen)«, rapporterede EIR.

Skibe kunne losse fragt i Kirkenes, som så kunne transporteres med tog via 500 km jernbanespor, som vil blive lagt fra Norge til Finland, dernæst gennem Finland, videre gennem en tunnel til Estland og dernæst videre sydpå. Tunnelen, der bliver

verdens længste, når den er bygget, kommer til at løbe under den Finske Bugts 80 km.

Peter Vesterbacka, en finsk forretningsmand, der nu leder bestræbelserne på at rejse midler til projektet fra kineserne, sagde, »Jeg forventer, at de kinesiske investorer vil dække to tredjedele, alt imens nordeuropæisk pension [sic] sandsynligvis vil dække det meste af resten af €15 mia.«, iflg. *EUObservers* online-avis. Han sagde også, »Vi ønsker at åbne forbindelsen den 24. dec., 2024.«

Foto: Fragtskibe fra Asien vil losse i Kirkenes eller andetsteds i det nordlige Norge på Ishavets kyster, og således spare tusinder af sømil.

[1] Se *EIR*, Ulf Sandmark: »China Offers New Silk Road To Northern Europe Through the Arctic Back Door«

Norge gør sig til militært mål med ny radar i Arktis rettet mod Rusland

12. juni, 2017 – En ny radarstation, der er under opførelse på den norske ø i Arktis, Vardø, forårsager bestyrtelse blandt de 2.100 beboere i den nærliggende fiskerlandsby, og blandt russere. Mange lokale beboere er bekymrede for, at radarstationen gør hele området til et mål for russiske missiler. Vardø ligger lige ud for kysten af en norsk halvø (Vardøya), der stikker ud i Barentshavet og ligger omkring 150 km nordvest for den russiske nordlige flådes ubådsbaser, der ligger i klynger omkring Polyarny på Kola-halvøen. Blandt de fartøjer, der ligger dér, er den ballistiske missilubåd af

Borei-klassen, Yuri Dolgurukiy. Fra Barentshavet foretages ligeledes prøveaffyringer af ballistiske missiler, der lanceres fra russiske ubåde.

Radarstationen, der er i færd med at blive udrustet med en avanceret, sidste nye, moderne radar ved navn Globius II, ligger der for at overvåge russerne, selv om de norske myndigheder hævder, den er der for at spore rum-junk i kredsløb over den. Russerne har gjort det klart, at de betragter det som en del af USA's og NATO's ballistiske missilforsvarssystem, og at de behandler det i overensstemmelse hermed.

»Norge må forstå, at, efter at landet er blevet en forpost for NATO, må det direkte konfrontere Rusland og russisk militærmagt«, sagde ambassadøren, Teimuraz Ramishvili, til den norske statskanal, NRK. »Der vil derfor ikke længere være et fredeligt Arktis.«

Professor ved Massachusetts Institute of Technology (MIT) Theodore Postol siger, at russerne har god grund til at være bekymret.

»Hvis man har en nabo, der hele tiden går frem og tilbage langs med stakittet til din grund med et skydevåben, så kan han meget vel fortælle dig, at våbnet ikke er ladet, men det rejser alle mulige spørgsmål om hans intentioner«, sagde han til *New York Times*. »Det skaber et billede af, at USA gør alt, det kan, for at skaffe efterretninger om nye, russiske missiler og finde ud af alle de forholdsregler, det kan, for at modgå dem.«

I et interview til Sputnik News i begyndelsen af maj var Postol endnu skarpere mht. den potentielle fare ved radarstationen.

»Jeg mener, at deployeringen af den nye radar i Norge er et resultat af misforstået, amerikansk logik«, erklærede Postol. »Det er kun et spørgsmål om tid, hvornår den aktuelle

oprustning vil resultere i – i en eller anden form – en alvorlig konfrontation mellem Rusland og Kina på den ene side og USA og NATO på den anden.«

Foto: En kvinde lufter sin hund i nærheden af radarstationen, der ligger over den lille fiskerby, Vardø, på øen Vardøya; Norges østligste by og Europas eneste arktiske by. Radarstationens nyeste udrustning vækker voldsom vrede i Rusland.

Norges forsvarschef kræver en dialog mellem USA, Rusland og NATO

31. jan., 2017 – Forsvarschefen for de Norske Bevæbnede Styrker, admiral Haakon Bruun-Hanssen, krævede, i et interview med nyhedstjenesten Norsk Telegrambyrå (NTB), en direkte dialog med Rusland for at nedskalere de spændinger, der er opbygget i relationerne mellem USA og NATO på den ene side, og Rusland på den anden.

»Det er vigtigt for Norge, USA og NATO at kombinere forholdsregler for begrænsning med en dialog i relationerne med Rusland«, sagde Bruun-Hanssen, da en reporter spurgte ham, hvad han mente om udsigterne for de russisk-amerikanske relationer efter den første telefonsamtale mellem præsidenterne Vladimir Putin og Donald Trump. »Dette [kombinationen af begrænsning og dialog] er nødvendigt for at nedskalere de spændinger, der er opstået i sikkerhedssfæren«, sagde han.

Bruun-Hanssen advarede ligeledes imod russisk aktivitet i Det

arktiske Område og sagde, at Norge burde tage skridt, og allerede gør et, med henblik på at afvise disse hypotetiske, nye trusler. Norge vil ligeledes udvide sin kapacitet for indsamling og analyse af situationen i havene i Det arktiske Område, iflg. en rapport fra TASS.

Samtidig sagde Bruun-Hanssen, at det norske militær ikke havde nogen klager imod deres russiske modparter i 2016, idet russerne havde udvist en professionel tilgang til deres aktiviteter.

Foto: Forsvarschefen for de Norske Bevæbnede Styrker, admiral Haakon Bruun-Hanssen.

Amerikanske marinesoldater ankommer til Norge

11. jan., 2017 – Et forstærket kompagni amerikanske marinesoldater lander i Norge i denne uge, i hælene på ankomsten af tanks og andet udstyr til den 3. brigade, 4. infanteridivision, til Bremerhaven, Tyskland, i sidste uge. Marinesoldaterne vil blive i en seks måneders rotation, hvilket gør det muligt for dem at deltage i en langt mere intensiv træning, især i et arktisk miljø, end det ellers ville være muligt. Senere på vinteren vil de deltage i en fælles amerikansk-britisk-norsk øvelse ved navn Joint Viking. De vil også få mulighed for at komme til De baltiske Lande.

Marinesoldaterne vil være baseret på Flyvestation Værnes lige uden for Trondheim i det centrale Norge, hvor de har adgang til at benytte et forud deployeret lager af tanks, lastbiler og andre køretøjer, der er i depot i grotter med aircondition.

Depotet stammer tilbage fra 1982, men dette bliver første gang, udenlandske tropper er blevet udstationeret på norsk jord, siden nazisternes besættelse under Anden Verdenskrig.

Foto: USA har deployeret enorme mængder militært udstyr til Norge, hvor det er i depot i grotter med aircondition. Foto fra februar, 2016.

Ruslands NATO-ambassadør: NATO ikke rede til at opgive myten om »russisk trussel«

30. nov., 2016 – Alexander Grushko, Ruslands NATO-ambassadør, sagde i går, at der ikke er tegn på, at NATO er rede til at opgive sin myte om »russisk trussel« i den nærmeste fremtid.

»NATO forfølger stadig den politik, der blev besluttet under topmøderne i Wales og Warszawa. Denne politik har til hensigt at opnå den centrale rolle i atter at sikre den euro-atlantiske sikkerhed gennem at bruge myten om den såkaldte 'russiske trussel'. Der er endnu ingen tegn på, at NATO-lande er villige til at opgive denne kurs«, sagde han.

Hvad der gør sagen værre, sagde han, er NATO's afbrydelse af samarbejde med Rusland, selv inden for områder, der har fælles interesse, såsom kontra-terrorisme.

»Hvis vi taler om at løse den nuværende krise mht. europæisk sikkerhed, så bør vore bestræbelser naturligvis især rettes mod at genoprette samarbejdet inden for fælles interesseområder«, sagde han. »NATO bør naturligvis opgive den miskrediterede politik med at begrænse Rusland og ophøre med

at styrke sin østlige flanke, da disse aktiviteter ikke fremmer NATO-medlemmers sikkerhed, men tværtimod skaber nye sikkerhedsspørgsmål og sikkerhedsmæssige udfordringer«, sagde den russiske ambassadør. »NATO har i realiteten forsøgt at påtvinge os et sikkerhedssystem fra koldkrigsæraen.«

Synlige udtryk for det, Grushko talte om, fortsætter i form af igangværende NATO-øvelser, der som mål har angivelig »russisk aggression«. I det nordlige Norge foregår der en øvelse med deltagelse af det amerikanske marineinfanteri og det norske militær, for at træne i, hvordan man skal imødegå et scenarie »à la Krim«. CNN siger i sin dækning intet om, hvor tæt marineinfanteristerne, med deres Abrams-tanks, kommer til Norges grænse med Rusland, men det kan ikke være langt væk, eftersom de rapporterer om diskussioner med norske grænsevagter, der kan se over til russisk territorium. Og man mener, at russerne overvåger øvelsen intenst.

»Det norske politi undersøger flere end 10 observationer af uidentificerede droner, som man har set observere den amerikanske og norske manøvre«, rapporterer CNN.

I Litauen har NATO-øvelsen 'Iron Sword' (jernsværd) været i gang siden den 20. nov., med 4.000 tropper fra 11 NATO-medlemslande, inklusive alle de tre baltiske stater, såvel som også USA, UK, Tyskland, Canada, Polen, Rumænien, Slovenien og Luxembourg. Scenarierne omfatter offensive og defensive operationer imod et simuleret angreb på to litauiske træningsområder, af hvilke det ene ligger inden for 10 km fra den russiske grænse.

Og, på trods af det nylige valg af en ny præsident i Moldova, der ønsker bedre relationer med Rusland, har NATO til hensigt at åbne et forbindelseskantor dér. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg sagde, at forbindelseskantoret i Chişinău var et vigtigt, politisk og praktisk skridt for, at NATO kunne styrke og bedre støtte regeringens reformbestrebelse.

»Dette er et lille, civilt kontor, ikke en militærbase«, sagde han efter forhandlinger i NATO-hovedkvarteret i Bruxelles med den moldoviske premierminister, Pavel Filip.

Statsministre fra Norge og Finland besvarer EIR's spørgsmål om konflikten med Rusland

København, 1. nov. 2016 – Følgende ordveksling fandt sted ved en pressekonference med de otte nordiske og baltiske statsministre, i sammenhæng med, at Nordisk Råd træder sammen i København, den 1. nov., 2016. En video vil blive udlagt på dette indlæg snarest.

EIR: Jeg vil gerne spørge om relationerne med Rusland, som er meget vigtige for de nordiske og baltiske lande. Den amerikanske professor Stephen Cohen ved New York Universitet i New York har kaldt situationen for potentielt værre end Cubakrisen (1962), og nogle af årsagerne hertil er, at der er nogle i Vesten, der afviser at tillade en multipolær verden. Hvordan kan de nordiske og baltiske lande deeskalere konflikten, der, hvis det ikke stoppes, kunne føre til verdenskrig, og ville tættere, økonomiske relationer være en del af denne deeskalering?

Norges statsminister Erna Solberg (partiet Høyre): Resumé, parafrase:

Det er vigtigt, at lande ikke overtræder international lov. Rusland garanterede Ukraines grænser i 1994, men de

annekterede Krim, og de har militært personel i Østukraine. Gruppen af Normandiet 4 forsøger at deeskalere. Begge parter må levere i henhold til Minskaftalen. Små landes første forsvarslinje er international lov. Det er derfor, vi må stå fast på sanktioneerne og håbe, at det vil øge Ruslands ønske om at samarbejde og levere mht. Minskaftalen.

Som vi drøftede på vores møde, så er der forskel på de spændinger, man føler i de baltiske lande (Baltikum: Estland, Letland, Litauen), i forhold til de nordiske lande (Norden: Danmark, Norge Sverige, Island, Finland, samt Færøerne, Grønland og Åland). De nordiske lande har meget samarbejde med Rusland om fælles spørgsmål. Vi vil sikre, at vi har evnen til at forsvare os gennem NATO, men vi inviterer også Rusland til at være en del af vore militære aktiviteter som observatører. Nogen gange deltager de, andre gange ikke. Vi ønsker en dialog og at bevare Norden så normal som muligt, men vi kan ikke have en verden, hvor store lande blot afgør, hvad de vil gøre med deres naboer.

Den finske statsminister Juha Sipilä (Centerpartiet): 1. Vi må forblive forenet. 2. For at ophæve sanktioneerne må Minskaftalerne opfyldes. 3. Midt i krisen må der være en dialog mellem os og Rusland.

Se Også:

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister om at nedtrappe konflikten med Rusland.

Nordisk Råds møde: Interview med islandsk parlamentsmedlem Steingrímur J. Sigfússon: for Glass/Steagall-bankopdeling; tager afstand fra konfrontationspolitikken mod Rusland

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven, den finske statsminister Juha Sipilä, statsminister Lars Løkke Rasmussen, den norske statsminister Erna Solberg og den islandske socialminister Eygló Harðardóttir, da der onsdag var familiefoto inden mødet i forbindelse med Nordisk Råds 68.

NATO's forsvarsministre mødes om NATO-oprustning imod Rusland

26. okt., 2016 – NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles i dag, hvor de fuldfører planer om at forud-deployere 4.000 NATO-tropper i Polen og de tre baltiske stater. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, fik det, i sin pressekonference fra i går, forud for mødet, til at lyde, som om NATO gjorde dette, fordi Rusland er flyttet ud til NATO's grænser, som om NATO altid havde været dér, hvor det nu er, og Rusland var den magt, der ekspanderede – hvilket selvfølgelig er udtryk for en særdeles selektiv læsning af historien.

»Vi har set en betydelig militæroprustning i Rusland hen over mange år, og forsvarsudgifterne er tredoblet i reelle tal, siden år 2000«, sagde han. »Dette har gjort det muligt for Rusland at investere i nye evner, i nye våbensystemer, at udføre flere øvelser og på signifikant vis øge deres militære evner. Kombineret med det faktum, at Rusland også har været villig til ikke alene at investere i deres Væbnede Styrker, men også til at bruge deres Væbnede Styrker imod naboer, som vi har set det i Krim, Ukraine – dette er grunden til, at NATO nu responderer, og dette er en del af et mønster, der har udløst en respons fra NATO.«

NATO har i de seneste år slået hårdt på sine medlemmer for at få dem til at forøge deres forsvarsudgifter, og nu, hvor dette endelig sker, »viser det, at NATO er i stand til at respondere, at NATO er i stand til at tilpasse sig et Rusland,

der hævder sig mere, og til Ruslands forøgede militære tilstedeværelse tæt på vore grænser«, sagde Stoltenberg.

Stoltenberg sagde, at Ruslands nylige deployering af Iskander-missiler til Kaliningrad »er endnu et eksempel på en russisk militæroprustning tæt på NATO's grænser«, især eftersom de er dobbelt kapable. Så »selvfølgelig er vi bekymrede over russernes militære oprustning tæt på NATO-grænser, og vi ser det østpå; men vi ser det også sydpå, i det østlige Middelhav og i Syrien, tæt på Tyrkiet, en NATO-allieret.«

De fire bataljoner skal ledes af USA, Tyskland, U.K. og Canada, men andre medlemmer, især Frankrig og Italien, forventes at stille tropper til rådighed til at udfylde bataljonerne, som vil blive støttet af NATO's hurtige indsatsstyrke på 40.000 tropper. I går meddelte U.K.'s forsvarsminister Michael Fallon, at U.K. vil sende 800 tropper til Estland, udstyret med Challenger 2 hovedkampvogne, Warrior kampvogne, samt droner.

»Dette er ikke blot en snubletråd. Dette er en seriøs, militær tilstedeværelse«, påstod han. Ikke direkte i Baltikum, men som en del af NATO's oprustning, vedtog det norske parlament i går deployeringen af 300 amerikanske marinesoldater til en base nær Trondheim, omkring 400 km nord for Oslo, hvor USA har haft hundreder af militære køretøjer forud-deployeret i grotter med aircondition i adskillige år.

Alt imens den baltiske strategi således går fremad, bemærker Reuters, at NATO har haft vanskeligheder ved at udvikle en lignende strategi for Sortehavet, som russerne stort set kontrollerer fra Krim. Rumænien, Bulgarien og Tyrkiet forventes snart at fremlægge en plan for at øge patruljerne fra flåden og flyvevåbnet i området, såvel som en multinational NATO-brigade i Rumænien, siger Reuters.

Foto: NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg under pressekonferencen den 26. okt., 2016 forud for

forsvarsministermødet den 27.-28. okt. i Bruxelles. (Foto: NATO)

http://www.nato.int/cps/en/natohq/opinions_136581.htm

Friedrich Schillers indflydelse på grundlæggelsen af Norge som nation

Hæftet blev skrevet af William C. Jones fra Schiller Instituttet for mange år siden.

Download (PDF, Unknown)

Fire nordiske lande nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlemmer

31. mrs. 2015 – I kølvandet på Danmarks ansøgning om at blive grundlæggende medlem af Asiatisk Infrastruktur-

Investeringsbank (AIIB) den 29. marts fulgte Sverige og Finland den 30. marts efter; i morges ansøgte Norge ligeledes om optagelse, blot få timer før fristens udløb. Tallet er nu oppe på 46 lande, der har ansøgt om optagelse i AIIB, inklusive de fire nordiske lande, samt Taiwan og Kirgisistan, der også var blandt de sidste til at melde sig.

Den svenske finansminister Magdalena Andersson meddelte beslutningen under en pressekonference holdt for den besøgende OECD generalsekretær Angel Gurría. Ministeren sagde, iflg. en minimalistisk notits i *Svenska Dagbladet*, at »det er godt for Sverige og svensk eksportindustri at være medlem ... Hvis man går med som grundlæggende medlem, har man større mulighed for at få indflydelse, f.eks. for at sikre, at investeringer er bæredygtige«, sagde hun.

Denne redegørelse og lignende små notitser i *Dagens Nyheter*, det største nyhedsagentur *TT* og en enkelt meddelelse i Sveriges statsfjernsyns nyheder i går aftes, er første gang, at regeringen eller et svensk medie har nævnt AIIB, til trods for en spærreild af meddelelser fra LaRouche-bevægelsen i Sverige i løbet af de seneste to uger.

Erklæringen fra det finske Finansministerium var meget kort: »Finland har til hensigt at deltage i forhandlinger om grundlæggelsen af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). AIIB er en ny, multilateral investeringsbank, der fokuserer på promovering af infrastrukturinvesteringer i Asien. Størstedelen af kapitalen kommer fra Asien.«

Erklæringen fra den norske regering, citeret af *Reuters* her til morgen, siger: »Norge er en betydelig bidrager til den globale indsats for udvikling, og ønsker at tilslutte sig lande fra Asien og andre dele af verden for at videreudvikle AIIB's struktur og mission ... 'Vi håber, lanceringen af AIIB vil føre til en reduktion af svælget i finansiering af infrastruktur'«, sagde udenrigsminister Børge Brende i samme erklæring.

Blandt den øvrige, sparsomme dækning af AIIB i Skandinavien dækkede *Reuters* Taiwans ansøgning, der ligeledes blev indgivet i den sidste time, og som inkluderede en skose til USA: »Taiwan søgte at tilslutte sig den foreslåede udviklingsbank på trods af et historisk modsætningsforhold og manglende formelle, diplomatiske forbindelser mellem øen og Kina ... Banken ses som et betydeligt tilbageslag for USA's indsats for at udvide sin indflydelse i det asiatiske Stillehavsområde og afbalancere Kinas voksende, finansielle tyngde og hævde.«

Foto: Fire af de ialt fem nordiske lande har nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlem, idet Island er det femte nordiske land.